

RAAD VAN BEHEER
HOUDEN VAN HONDEN

AANGENAAM! SECRETARIS MARC VALK VAN DE RAAD VAN BEHEER STELT ZICH VOOR

Het bestuur van de Raad van Beheer bestaat uit zeven deskundige vrijwilligers, ieder met een eigen portefeuille en aandachtsgebied. Er hangt soms een grijze waas van saaiheid om bestuurders, mede doordat zij hun werk onzichtbaar achter de schermen doen. Als je ze beter leert kennen, blijken bestuurders vaak helemaal geen grijze muizen. Als bewijs daarvan deze serie artikelen, waarin de bestuurders van de Raad van Beheer zichzelf aan u voorstellen. Deze keer Marc Valk, secretaris.

WIE IS MARC VALK?

'Ik ben 42 jaar en woon samen met mijn vrouw Linda in Cuijk. We hebben geen kinderen. Ik werk in de ICT als systeembeheerder c.q. product owner bij een softwareontwikkelaar in Oosterhout (NB). Samen met mijn vrouw beoefen ik de hondensport Agility, waar veel van onze tijd in gaat zitten.'

JIJ HEBT DE PORTEFEUILLE 'SPORT MET HONDEN'. KUN JE DAAR IETS MEER OVER VERTELLEN?

'De portefeuille Sport met honden bevat in principe alle sporten die je met de hond kunt doen. Denk maar aan Flyball, CaniCross, Doggy Dance of Hoopers. Op dit moment zijn de sporten Agility, FCI Obedience, Flyball en de Windhonden-

rennen officieel gereguleerd door de Raad van Beheer. Behalve taken die voortkomen uit mijn bestuursfunctie, komen er nog diverse zaken bij me betreffende deze sporten. Voor de sporten die onder mijn verantwoording vallen, zijn per sport commissies aangesteld die zich bezighouden met de dagelijkse gang van zaken die betrekking hebben op hun sport. Naast mijn taken als bestuurder heb ik veel contact en overlegmomenten met elke specifieke sportcommissie en behartig hun belangen in het bestuur.'

WAAROM BEN JE DESTIJD BESTUURSLID GEWORDEN? ZIJN JE DRIJFVEREN NOG HETZELFDE ALS TOEN JE STARTTE ALS BESTUURDER?

'Hoe en waarom ik bestuurslid van de Raad van Beheer werd, is een hele geschiedenis. In 2009 vroeg het toenmalige bestuur van de Koninklijke Nederlandse Kennelclub 'Cynophilia' mij zitting te

nemen in hun bestuur en de portefeuille Agility op me te nemen. Ik heb dat vier jaar met veel plezier gedaan, tot 2013. Toen heb ik de functie om mij moverende redenen neergelegd.

In 2014 benaderde de Raad van Beheer me om in hun bestuur de portefeuille Sport met honden op me te nemen. Ik heb daar lang over nagedacht, want de Raad van Beheer was tot dusverre weliswaar verantwoordelijk voor de sporten, maar de uitvoering ervan lag volledig bij KNK 'Cynophilia'. Alle reglementaire beslissingen hadden de goedkeuring van de Raad van Beheer nodig, terwijl daar in mijn ogen niemand zat met relevante kennis van de sporten. In mijn tijd bij KNK 'Cynophilia' liep ik vaak tegen die beperking aan.

Uiteindelijk besloot ik toch de functie bij de RvB aan te nemen, onder andere om te blijven bouwen aan de brug tussen de Raad van Beheer enerzijds en de werkelijke uitvoering van de sporten anderzijds. Mijn voorganger bij de Raad van Beheer had hier al enige stappen in gezet, en ik wilde dat werk heel graag voortzetten.'

WAT IS JE GROOTSTE AMBITIE IN DEZE BESTUURSFUNCTIE?

'Ik denk dat het voor de sporten zeer belangrijk is dat er binnen de Raad van Beheer iemand zit die zelf actief is binnen de hondensport. Iemand die er zo voor kan zorgen dat de Raad van Beheer, die uiteindelijk verantwoordelijk is voor de sporten, meer binding krijgt met deze sporten. Voor een groot deel is dat al gelukt: in de ledenvergadering waarin ik werd gekozen werd tevens aangekondigd dat de Raad van Beheer Sporten met honden terug wilde brengen onder de directe verantwoordelijkheid van de Raad van Beheer. Dit was voor mij meteen de bevestiging dat ik de juiste keuze had gemaakt.

Daarnaast is het belangrijk dat iedereen inziet dat het sporten met honden een geweldige manier is om de energie van je hond (en die van jezelf) kwijt te kunnen. Met als bijkomend voordeel dat het de band met je hond enorm versterkt. De taak om deze boodschap uit te dragen ligt niet alleen bij de diverse sportcommissies, maar ook bij de verenigingen. Met hen samen wil ik deze boodschap uitdragen en ervoor zorgen dat het sporten met honden in populariteit groeit.'

WAT IS JE BINDING MET DE KYNOLOGIE EN HONDEN IN ZIJN ALGEMEEN? HEB JE ZELF EEN OF MEER HONDEN EN WELK RAS EN WAAROM DIT RAS?

'In 2000 besloten mijn vrouw en ik een hond te nemen. We zijn daarbij uiteindelijk uitgekomen bij een kruising van een Zwitserse Witte Herder met een Collie. Mijn vrouw is met hem op gehoorzaamheidscurcus gegaan bij Kynologenclub Land van Cuijk. Via de Agility-trainer kwamen wij in aanraking met de Shetland Sheepdog (Sheltie).

We waren zo gecharmeerd van de vrolijkheid en werklust van deze honden, dat we er in 2002 een tweede hond bij namen: Yade. Mijn vrouw was ondertussen begonnen aan Agility en in 2004 startte ik met Yade. Van het een kwam het ander, en in de daaropvolgende jaren zijn er nog drie Shelties bijgekomen.'

WAT VIND JE GOED GAAN IN DE KYNOLOGIE IN NEDERLAND?

'De passie van de mensen. De tijd en energie die zij erin steken en de passie waarmee ze er dan over spreken. Dat is geweldig om mee te maken. Ik vind het dan ook leuk om met deze mensen, die bijvoorbeeld keurmeester zijn, in commissies of verenigingen zitten of deelnemers zijn, te praten over wat hen bezighoudt in de sport.'

WAT KAN ER BETER?

‘Er zit een keerzijde aan die passie. Dat is dat men vaak een mening heeft die men door middel van de huidige sociale media maar al te gemakkelijk uit. Het zou mooi zijn als iedereen er rekening mee houdt dat we een organisatie zijn die gedeels gebaseerd is op vrijwilligerswerk. Vrijwilligers die vanuit hun passie een taak op zich nemen, of dat nu keurmeester, commissielid, wedstrijdorganisator is of wat dan ook. Iedereen mag zeggen wat hij wil, maar *hoe* men dat doet is vaak het probleem.

Ik weet uit ervaring en uit de vele gesprekken die ik voer, dat kritiek heel veel kan doen met een mens. Uiteindelijk doen we dit werk allemaal met dezelfde passie als ieder ander: omdat we van honden en van de sport houden.’

WAT IS HET MOOIESTE OF MEEST BIJZONDERE DAT JE OOIT MET HONDEN HEBT MEEGEMAAKT?

‘Persoonlijk heb ik veel bijzondere momenten meegemaakt met de mensen om mij heen. Met name in de sport Agility. De laatste jaren ben ik als deelnemer, echtgenoot van een deelnemer of als coach betrokken geweest bij de internationale Agility-teams die uitgezonden worden naar bijvoorbeeld het FCI wereldkampioenschap of European Open. Hoe mensen dan bezig zijn om zich voor te bereiden op dit toernooi en het feit dat je dan zelf dit veld oploopt met je hond om je rondje te lopen vind ik geweldig om mee te maken.’

KUN JE EEN PAAR CONCRETE GEBEURTENISSEN NOEMEN?

‘Heel bijzonder was het moment dat Roy Fonteyn in 2011 wereldkampioen werd. De spanning

die ik beleefde toen de laatste negen lopers nog moesten en de ontlading toen Roy ook daadwerkelijk wereldkampioen werd, dat was ongelooflijk. Dat ik daarbij ook nog met het Team Small een 1e plaats behaalde en het feit dat dit mijn laatste WK was met mijn Sheltie Yade, maakte dit WK in 2011 onvergetelijk. Tijdens de Crufts 2012 mocht ik mijn laatste wedstrijdronde met Yade lopen in de Championship Class doordat ik mij eerder dat jaar via de Dogs in Need-finale had geplaatst. Ook geweldig! De speld die je kon horen vallen in de zaal toen Lisa Frick (Oostenrijk) in 2014 haar vast parcours liep en daarmee voor de vierde keer (!) wereldkampioen werd. Of Pavol Vakonic die vorig jaar met zijn honden wereldkampioen en vice-wereldkampioen werd alsof het niks was. Hoe zo'n prestaties de hal met om en nabij 6.000 mensen aan elkaar verbindt, is geweldig om mee te maken. Ondertussen ben ik al een tijdje bezig met onze Sheltie Ronin. Gezien het feit dat hij van een geheel ander kaliber is dan Yade, zodat ik met hem weer heel anders te werk moest gaan, was het geweldig om met hem het FCI wereldkampioenschap 2016 te bereiken.

Wij zijn de hele winter volop bezig om er dit jaar ook weer vol voor te gaan samen, zodat we er mogelijk in Spanje op het WK weer bij zijn.’

HEB JE NOG ANDERE BIJZONDERE HOBBY'S?

‘Ik heb twintig jaar aan Taekwondo gedaan. De laatste tien jaar was ik samen met een vriend hoofdtrainer van de Taekwondo-vereniging in Cuijk. Al beoefen ik deze sport niet meer gezien mijn bemoeienissen met de hondensport, boeien de *martial arts* mij nog steeds. Het blijft ook kriebelen om hier toch nog weer iets meer mee te gaan doen.’

HOUDEN VAN HONDEN IS HET MOTTO VAN DE RAAD VAN BEHEER. WAT BETEKENT VOOR JOU 'HOUDEN VAN HONDEN'?

‘Het is een manier van leven. Dagelijks zijn wij bezig met onze honden, van een wandeling tot aan opleiding en actieve trainingen. Dit zorgt ervoor dat mijn relatie met mijn honden zeer versterkt wordt. Mijn hond kan zijn energie erin kwijt. Het plezier dat wij hebben in de sport is het allerbelangrijkst. Uiteindelijk is er weinig mooiers om te zien wanneer hond en baas samen genieten van hun samenwerking!’ ■